

บรรณานุกรม

- กาญจนา คำสุวรรณ และ นิตยา เสาร์มณี. (๒๕๒๔) **จิตวิทยาเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร : ศิลปาบรรณาการ.
- กาญจนา วิชญาปกรณ์. (๒๕๓๔) **หลักเบื้องต้นในการศึกษาเรื่องสั้นและนวนิยาย**. พิษณุโลก : คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเรศวร.
- กระแส มาลาภรณ์. (๒๕๔๓) **วรรณกรรมไทยปัจจุบัน**. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์.
- ไกรศรี นิมมานเหมินท์. (๒๕๒๘) **ปรัชญาจีน**. กรุงเทพมหานคร : มิตรนรา.
- ขวัญฤทัย นันทธนะวานิช. (๒๕๕๓) **การวิเคราะห์ตัวละครผู้หญิงเหนือและภาพสะท้อนทางสังคมจากตัวละครผู้หญิงเหนือในนวนิยายไทย**. ปริญญาโท ศศ.ม. (สาขาวิชาภาษาไทย) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- คึกฤทธิ์ ปราโมช, ม.ร.ว. (๒๕๕๓) **วรรณกรรมกับสังคม**. ขอนแก่น : ขอนแก่นการพิมพ์.
- “ความสัมพันธ์ระหว่างไทยและสาธารณรัฐประชาชนจีน” **ความสัมพันธ์ระหว่างไทยและสาธารณรัฐประชาชนจีน**. [ออนไลน์] แหล่งที่มา : <http://www.thaibizchina.com/thaibizchina/th/thai-china/> (๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๕)
- จรรยารัตน์ รัตนากร. (๒๕๓๕) **โลกทัศน์ชาวอีสานจากวรรณกรรมคำสอน**. วิทยานิพนธ์. ศศ.ม. (สาขาวิชาไทยคดีศึกษา) มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาสารคาม.
- เจษฎา ทองรุ่งโรจน์. (๒๕๕๔) **คำสอนของขงจื้อ**. กรุงเทพมหานคร : แสงดาว.
- ฉัตรดาร์พร มณีวัฒนา. (๒๕๕๓) **การวิเคราะห์ทัศนคติการอบรมสั่งสอนในครอบครัวจากนวนิยายและเรื่องสั้นการศึกษาที่เป็นภาษาจีนในประเทศไทย**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สาขาวิชาวรรณคดีจีนสมัยใหม่และร่วมสมัย) สมุทรปราการ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.
- ชวน เพชรแก้ว. (๒๕๒๐) **การศึกษาวรรณคดีไทย**. กรุงเทพมหานคร : อักษรสัมพันธ์.
- ดุขฎิ ศิริชัยเทวินทร์. (๒๕๕๒) **การศึกษาวิเคราะห์เรื่อง “เรื่องราวไชน่าทาวน์” มีจุดมุ่งหมายวิเคราะห์ด้านคุณค่าของหนังสือ “เรื่องราวไชน่าทาวน์” ที่มีต่อประวัติศาสตร์และวรรณกรรม**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สาขาวิชาวรรณคดีจีนสมัยใหม่และร่วมสมัย) สมุทรปราการ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.
- ดนยา วงศ์ชนะชัย. (๒๕๔๒) **วรรณกรรมปัจจุบัน**. พิษณุโลก : โปรแกรมวิชาภาษาไทย คณะศึกษามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม.
- ดอกบัวขาว. (๒๕๑๓) **ชีวประวัติและคำสอนขงจื้อ**. กรุงเทพมหานคร : กรุงธน.
- ตรีศิลป์ บุญขจร. (๒๕๔๓) **นวนิยายกับสังคมไทย ๒๔๗๕-๒๕๐๐**. กรุงเทพมหานคร : คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เถกิง พันธุ์เถกิงอมร. (๒๕๔๑) **นวนิยายและเรื่องสั้น : การศึกษาเชิงวิเคราะห์และวิจารณ์**. สงขลา : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏสงขลา.
- ทศ คณนาพร. (๒๕๕๕) **คมปัญญา ปรัชญาจีนสอนให้เป็นมังกร**. กรุงเทพมหานคร : แอปเปิ้ลบุ๊ค.
- ทองหล่อ วงษ์ธรรมมา. (๒๕๓๘) **ปรัชญาจีน**. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ทองแถม นาถจำนง และ ปกรณ์ ลิ้มปยุธรรม. (๒๕๕๑) **ธรรมะขงจื้อ : สอนคนให้เป็นคน.**
กรุงเทพมหานคร : ไบบัว.
- ธัญญา สังขพันธานนท์. (๒๕๓๙) **วรรณกรรมวิจารณ์.** ปทุมธานี : นาค.
- ธานีวัฒน์ บุญโต. (๒๕๔๒) **ภาพสะท้อนวิถีชีวิตชาวจีนในวรรณกรรมของ หยก บุรพา.**
ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (สาขาวิชาภาษาไทย) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ธนู แก้วภาส. (๒๕๓๖) **ปรัชญาเอก-เอเชีย.** กรุงเทพมหานคร : ลอจิก.
- นิตยา (พลพิพัฒน์พงศ์) ชวี. (๒๕๔๖) **อารยธรรมจีน.** กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น.
_____ . (๒๕๔๒) **วัฒนธรรมจีน.** กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น.
- นิษฐา จันทปัญญาศิลป์. (๒๕๔๑) **พฤติกรรมจริยธรรมของตัวละครเอกชาวจีนในนวนิยายไทย.**
วิทยานิพนธ์ นศ.ม. (สาขาวิชานิเทศศาสตร์พัฒนาการ) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โบตัน. (๒๕๔๒) **จดหมายจากเมืองไทย.** กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น.
_____ . (๒๕๓๐) **ก่อนสายหมอกเลื่อน.** กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น.
- บงกช ฉันทวิเศษกุล. (๒๕๕๒) **วิเคราะห์ศิลปะและแนวคิดจากนวนิยายเรื่อง “เรื่องของคุณหลวง”.**
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สาขาวิชาวรรณคดีจีนสมัยใหม่และร่วมสมัย) สมุทรปราการ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.
- ประภัสสร เสวิกุล. (๒๕๓๔) **ลวดลายมังกร.** กรุงเทพมหานคร : ดอกหญ้า.
- ประยงค์ อนันท์ทวงศ์. (๒๕๓๘) **หล่นบนโต๊ะจีน.** กรุงเทพมหานคร : มติชน.
- ปัทมา คำประสิทธิ์. (๒๕๔๘) **ภาพสะท้อนข้าราชการในนวนิยายของ สุวรรณี สุคนธา.**
ปริญญานิพนธ์ ศศ.ม. (สาขาวิชาภาษาไทย) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เปลื้อง ณ นคร. (๒๕๓๕) **ศิลปะแห่งการประพันธ์.** กรุงเทพมหานคร : ช่างฟ้า.
- เฟิงอู่วหลัน (冯友兰 ส. สุวรรณแปล). (๒๕๔๔) **ปรัชญาจีน จากขงจื้อถึงเหมาเจ๋อตง.**
กรุงเทพมหานคร : พิราบ.
- พระครูปลัดธัญชัย อริยุชโย (ถิ่นกำเหนิด). (๒๕๔๗) **ศึกษาเปรียบเทียบหลักทางสายกลางของ
พระพุทธศาสนาเถรวาทกับแนวคิดเรื่องทางสายกลางของขงจื้อ.** วิทยานิพนธ์ พศ.ม.
(สาขาวิชาพระพุทธศาสนา) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พระมหาหวง ทิวากโร (คนทา). (๒๕๔๘) **การศึกษาเปรียบเทียบแนวความคิดเรื่องเหรินในปรัชญา
ขงจื้อกับเมตตาในพุทธปรัชญาเถรวาท.** วิทยานิพนธ์ อ.ม. (สาขาวิชาปรัชญา)
กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- พระมหาชिरพงษ์ ปญญาวิโร (มะพารัมย์). (๒๕๕๐) การศึกษาเปรียบเทียบคำสอนเรื่องกตัญญูในลัทธิขงจื้อกับในพระพุทธศาสนาที่มีต่อครอบครัว. วิทยานิพนธ์ พศ.ม. (สาขาวิชาพระพุทธศาสนา) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย.
- พัชรี วราศรัย. (๒๕๓๗) วิเคราะห์นวนิยายไทยที่เสนอภาพสังคมจีนในเมืองไทย. วิทยานิพนธ์ อ.ม. (สาขาวิชาวรรณคดีเปรียบเทียบ) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พินกานต์ แสงอนันต์. (๒๕๕๒) การศึกษาวรรณกรรมเรื่องสั้นของเจิ้งซิน มีจุดมุ่งหมายศึกษาเสนอทั้งด้านศิลปะและทัศนคติในผลงานของเจิ้งซิน. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สาขาวิชาวรรณคดีจีนสมัยใหม่และร่วมสมัย) สมุทรปราการ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.
- เพ็ญจันทร์ มาประชา. (๒๕๔๑) การวิเคราะห์ภาพสะท้อนสังคมในนวนิยายของนิเวศน์กันทรารักษ์. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (สาขาวิชาภาษาไทย) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ไพโรจน์ บุญประกอบ. (๒๕๓๙) การเขียนสร้างสรรค์ : เรื่องสั้น-นวนิยาย. กรุงเทพมหานคร : ดอกหญ้า.
- ไพโรธ เลิศพิริยกุล. (๒๕๔๒) วรรณกรรมไทยปัจจุบัน. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.
- พิน ดอกบัว. (๒๕๔๙) ปวงปรัชญาจีน. พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพมหานคร : ศยาม.
- มันทนา ไบชา. (๒๕๔๑) วิเคราะห์แนวคิดทางการเมืองในนวนิยายของนักเขียนสตรีช่วง ๖ ตุลาคม ๒๕๑๙-๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๔. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (สาขาวิชาภาษาไทย) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มอลเทจ คัลเซอร์. (๒๕๕๑) ประตูลู่วัฒนธรรมจีน. กรุงเทพมหานคร : สุภาพใจ.
- โมทยากร. (๒๕๑๘) ภาษิต คำสอนของขงจื้อ. กรุงเทพมหานคร : พิทยาการ.
- ล.เสถียรสุด. (๒๕๓๓) คัมภีร์ขงจื้อ. กรุงเทพมหานคร : ก.ไก่.
- รัถยา สารธรรม. (๒๕๓๒) ปราชญ์สอนลูก. กรุงเทพมหานคร : ธรรมชาติ.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (๒๕๔๖) พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๖. กรุงเทพมหานคร : นามมีบุ๊คส์.
- рінฤทัย สัจจพันธ์. (๒๕๒๕) อิทธิพลต่างประเทศในวรรณกรรมไทย. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- รัฐจวน อินทรกำแหง. (๒๕๓๙) วรรณกรรมวิจารณ์. พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพมหานคร : ต้นอ้อแกรมมี.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- วัชรภรณ์ กิตตยานุกิตติ. (๒๕๔๗) การศึกษาเชิงวิเคราะห์วรรณกรรมคำสอนเรื่องวรรณโศตรฉบับ
จังหวัดนครศรีธรรมราช. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สาขาวิชาจารึกภาษาไทย) นครปฐม :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วุฒชัย มูลศิลป์ และจำนง อติวัฒนสิทธิ์. (๒๕๓๙) จรรยาสุภาพชนในทัศนะของขงจื้อ เม่งจื้อและ
ปราชญ์ท่านอื่น. พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพมหานคร : ต้นอ้อแกรมมี.
_____. (๒๕๓๓) วจนะขงจื้อ. กรุงเทพมหานคร : ต้นอ้อแกรมมี.
- วัฒนา มูลเมืองแสน. (๒๕๓๙) นวนิยายอิงพุทธศาสนาของไทย : วรรณกรรมคำสอนร่วมสมัย
วิทยานิพนธ์ อ.ม. (สาขาวิชาวรรณคดีเปรียบเทียบ) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิชัย สุนาโท. (๒๕๔๗) เอกสารประกอบการสอน วิชาปรัชญาจีน : PL2233. พิมพ์ครั้งที่ ๖.
สมุทรปราการ : สาขาวิชามนุษย์ศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียว
เฉลิมพระเกียรติ.
_____. (๒๕๔๖) เอกสารอ่านประกอบรายวิชาปรัชญาจีน : ปรัชญาคุณธรรมขงจื้อใน
วรรณกรรมสามก๊กและประวัติศาสตร์จีน. สมุทรปราการ : สาขาวิชามนุษย์ศาสตร์
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.
- วิทย์ ศิวะศรียานนท์. (๒๕๔๑) วรรณคดีและวรรณคดีวิจารณ์. พิมพ์ครั้งที่ ๕. กรุงเทพมหานคร :
ธรรมชาติ.
- วิภา กงกะนั้นนท์. (๒๕๔๐) กำเนิดนวนิยายในประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร : ดอกหญ้า.
- ศิริวรรณ ฉายางามมงคล. (๒๕๕๒) มองการหลอมรวมและความแตกต่างของวัฒนธรรมไทยจีน
จากนวนิยายเรื่อง “หนานเฟิงซูเหมิง” (จดหมายจากเมืองไทย). วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
(สาขาวิชาวรรณคดีจีนสมัยใหม่และร่วมสมัย) สมุทรปราการ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
หัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.
- สายทิพย์ นุกุลกิจ. (๒๕๔๓) วรรณกรรมปัจจุบัน. พิมพ์ครั้งที่ ๔. กรุงเทพมหานคร : เอส.อาร์. พรีน
ติ้งแมสโปรดักส์ .
- ส. สุวรรณ. (๒๕๓๗) คติอย่างจีน. กรุงเทพมหานคร : ดอกหญ้า.
- สมชาย ไพศาลพัฒน์กิจ. (๒๕๕๒) วิเคราะห์วัฒนธรรมและจริยธรรมจีนจากนิยายเรื่อง
“เยวราชท่ามกลางพายุฝน”. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สาขาวิชาวรรณคดีจีนสมัยใหม่และ
ร่วมสมัย) สมุทรปราการ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.
- สมพร จารุณัฐ. (๒๕๔๑) คู่มือการเขียนเรื่องบันเทิงคดีและสารคดีสำหรับเด็ก. พิมพ์ครั้งที่ ๒.
กรุงเทพมหานคร : สถาบันภาษาไทยกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- สิทธิ์ บุตรอินทร์. (๒๕๕๔) ปรัชญาเปรียบเทียบมนุษยนิยมตะวันออกกับตะวันตก.
กรุงเทพมหานคร : สร้างสรรค์บุ๊คส์.
- สุจิตรา จรจิตร. (๒๕๔๓) มนุษย์กับวรรณกรรม. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สุชาดา ตันตะสุรฤกษ์. (๒๕๓๒) **โพยก๊วน : การส่งเงินกลับประเทศโดยชาวจีนโพ้นทะเลในประเทศไทย.** กรุงเทพมหานคร : สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุพรรณิ วราทร. (๒๕๑๙) **ประวัติการประพันธ์นวนิยายไทย : ตั้งแต่สมัยเริ่มแรกจนถึง พ.ศ. ๒๖๗๕.** กรุงเทพมหานคร : มูลนิธิโครงการตำราสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์.
- สุรัชย์ ศิริไกร. (๒๕๓๗) **ศาสนาและลัทธิความเชื่อของชาวจีน : การรวมศาสนาพุทธ เต๋า และขงจื้อ.** ปทุมธานี : สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงศึกษ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุวนีย์ มกราพันธุ์. (๒๕๒๖) **แง่คิดจากวรรณคดีและวรรณกรรม.** กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- โสภา คชรัตน์. (๒๕๕๐) **นราภุโรบาท การศึกษาในฐานะวรรณกรรมคำสอน.** ปริญญาโท กศ.ม. (สาขาวิชาภาษาไทย) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- หยก บูรพา. (๒๕๕๒) **อยู่กับกบแก้ง.** กรุงเทพมหานคร : บรรณกิจ.
- _____. (๒๕๓๗) **กตัญญูพิศวาส : นวนิยายชีวิตคนจีนในเมืองหลวง.** กรุงเทพมหานคร : บรรณกิจ.
- อนันต์ จันทร์เจริญ. (๒๕๕๔). **รอยด้วยปัญญาจีน.** กรุงเทพมหานคร : ณ ดา.
- อรอุษา สุวรรณประเทศ. (๒๕๔๔) **จดหมายจากวางหฺง่า : คุณค่าและความสำคัญต่อพัฒนาการวรรณกรรมไทย.** วิทยานิพนธ์ อ.ม. (สาขาวิชาภาษาไทย) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อนุพันธ์ สุทธยากร. (๒๕๕๑). **การวิเคราะห์แนวคิดเรื่องความสัมพันธ์ในคำสอนของขงจื้อ.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สาขาวิชาปรัชญา) เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อนุสรณ์ ดีไหว้. (๒๕๕๒) **สาระคำสอนในวรรณกรรมเยาวชนรางวัลนายอินทร์อะวอร์ดช่วงปี พ.ศ. ๒๕๔๔ -พ.ศ. ๒๕๔๗.** ปริญญาโท ศศ.ม. (สาขาวิชาภาษาไทย) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อาร์ชี เจ. บาร์ม. (๒๕๒๑) **หลักคำสอนของขงจื้อ.** กรุงเทพมหานคร : เดลฟี.
- อิงอร สุพันธุ์วนิช. (๒๕๕๑) **รัก ทุกข์ สุข โศกในงานวรรณกรรมไทย.** กรุงเทพมหานคร : สร้างสรรค์บุ๊คส์จำกัด.
- _____. (๒๕๔๘) **นวนิยายนิทัศน์.** กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาภาษาไทยคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุดมพร อมรรธรรม. (๒๕๕๓) **ยอดคุณธรรมของขงจื้อ.** กรุงเทพมหานคร : แสงดาว.
- Chen Jialing . (๒๕๕๔) **ภาพสะท้อนของคนไทยเชื้อสายจีนชนบทในวรรณกรรมของกิมหลั่น.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง) สมุทรปราการ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.
- Ma Yuan. (๒๕๕๔) **ภาพสะท้อนสังคมของชาวไทยเชื้อสายจีนในนวนิยายของประกัสสร เสวิกุล.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง) สมุทรปราการ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Pang Qianwen. (๒๕๕๔) ภาพสะท้อนกลวิธีการเขียนวรรณกรรมเกี่ยวกับคนไทยเชื้อสายจีน. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง) สมุทรปราการ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.
- Xu WeiJie. (๒๕๕๕) ภาพสะท้อนการก่อร่างสร้างตัวของคนไทยเชื้อสายจีนในสังคมไทย จากนวนิยายไทย. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง) สมุทรปราการ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.
- 刘辉. (2547) 《孔子儒学 人类文明进步的宝藏》. 广州 : 广州出版社
- 阎韬. (2540) 《孔子与儒家》. 北京 : 商务印书馆
- 钱遂注, 温少霞译. (2550) 《论语初级读本》. 北京 : 商务印书馆

ภาคผนวก

เรื่องย่อนวนิยายที่ศึกษา

๑. เรื่องย่อ นวนิยายเรื่อง ก่อนสายหมอกเลื่อน

นวนิยาย “ก่อนสายหมอกเลื่อน” เป็นบทประพันธ์ของ โบตัน เล่าถึงปัญหาการใช้ตำรายาประจำตระกูลที่ขัดแย้งกันระหว่างเซ่งกับง่วนเส็ง ซึ่งเป็นญาติร่วมทวดใช้แซ่เดียวกัน เด็กหนุ่มทั้งสองอพยพหนีความแร้นแค้นจากเมืองจินมายังแผ่นดินสยาม ง่วนเส็งเป็นนักศึกษามีความรู้สูงกว่าเซ่ง ขณะที่ตระกูลของเซ่งเป็นจีนแสดที่มีบันทึกดำร่ายยาสมุนไพร ตกทอดต่อ ๆ กันมา

เมื่อมาถึงเมืองสยาม เซ่งก็ประกอบอาชีพเป็นหมอรักษาคนไข้โดยไม่คิดราคาสูง เพราะปฏิบัติตามคำสั่งสอนของบรรพบุรุษอย่างเคร่งครัดว่า ตำรายานี้ให้ใช้ช่วยผู้คน ห้ามค้ากำไร ถึงแม้ว่าง่วนเส็งซึ่งประกอบอาชีพเป็นครูแนะนำว่า ควรปรับปรุงวิธีการรักษาและปรุงยาให้ดูดี เพื่อที่จะได้เพิ่มค่ารักษาให้สูงขึ้นก็ตาม ภายหลังง่วนเส็งได้แต่งงานกับลูกสาวเจ้าแกร้านยา เขาจึงนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาดำร่ายยาและวิธีการรักษาคนไข้ของเซ่งมาปรับปรุง และผลิตยาออกขายจนเป็นหมอของคนทั่วไป ในขณะที่เซ่งผู้เป็นเจ้าของตำรายังใช้วิธีการรักษาเดิม ๆ ในการรักษาคนไข้ ส่งผลให้คนไข้ลดน้อยลงจนเขาต้องไปทำสวนพลูกับอาซึ่งเป็นพ่อตา พร้อมกับความคับแค้นใจที่ถูกง่วนเส็งนำตำรายาของตนไปผลิตขายจนร่ำรวย เขาจึงสอนลูกของเขาว่า อย่างน้อยลูกหนึ่งคนต้องเป็นแพทย์ให้ได้เพื่อบรรเทาความคับแค้นใจของเขาที่มีต่อง่วนเส็ง ความคับแค้นใจนั้นได้คลี่คลายในรุ่นหลาน โดยหลานชายชื่อ รูปทองซึ่งเป็นลูกของซุ่นได้เป็นหมอและแต่งงานกับหลานสาวของง่วนเส็ง ได้สืบทอดเจตนารมณ์ของเซ่งซึ่งเป็นปู่โดยนำตำรายาของเซ่งมาศึกษาวิจัย เพื่อใช้ประโยชน์ในการรักษาคนไข้ และจากความสัมพันธ์ของหลานทั้งคู่นี้ทำให้ความสัมพันธ์ของรุ่นปู่กลับมาดีดังเดิม

๒. เรื่องย่อ นวนิยายเรื่อง ลอดลายมังกร

นวนิยาย “ลอดลายมังกร” เป็นบทประพันธ์ของ ประภัสสร เสวิกุล ได้รับรางวัลชมเชยประเภทนวนิยาย จากการประกวดหนังสือดีเด่น ประจำปี พ.ศ. ๒๕๓๓ เล่าเรื่องการอพยพมาตั้งถิ่นฐานของชาวจีนโพ้นทะเลในประเทศไทย ผ่านตัวเอกที่สำคัญคือนายเหลียง สือพาณิชย์ โดยตัวละครนภา ซึ่งเป็นหลานชายของนายเหลียงเป็นผู้เล่าเรื่อง เนื้อเรื่องแบ่งเป็น ๓ บท คือ ปฐมบท มัชฌิมบท และปัจฉิมบท

ปฐมบท เล่าถึงนายเหลียงชาวจีนแต่จิวแต่งงานกับเหมยหลิง มีลูกชายด้วยกัน ๒ คนคือเทียนกับแอนดี้ แต่อดทนกับความมอดอยากไม่ได้ จึงลงเรือสำเภาพร้อมกับนายจิวและนายบุนเดินทางจาก ชิวเถาเข้ามาเมืองไทย หวังที่จะสร้างตัวหลังจากที่เข้ามาอยู่ในเมืองไทยแล้ว นายเหลียงได้รับจ้างเป็นกรรมกร เมื่อเก็บเงินได้แล้ว จึงเริ่มค้าขายจากเล็กไปใหญ่ขึ้น หลังจากได้แต่งงานกับเหมยและมียูกด้วยกันหลายคนแล้ว เหมยหลิงจึงสามารถเดินทางตามเหลียงเข้ามาในเมืองไทยได้ ความวุ่นวายในครอบครัวได้เริ่มขึ้นพร้อมกับการขยายกิจการ ซึ่งในช่วงเริ่มต้นมีทั้งสำเร็จและล้มเหลวสลับกันไป แต่ด้วยความยึดมั่นในคุณธรรมและความขยัน ทำให้ประสบความสำเร็จ นายเหลียงจึงติดภาพของ “มด” และตัวอักษร “หงี” เป็นเครื่องเตือนใจ

มัชฌิมบท เมื่อเวลาผ่านไป ลูก ๆ ของนายเหลียงได้เติบโตขึ้น หลายคนได้เป็นกำลังหลักในการขยับขยายกิจการ โดยเฉพาะแอนต์ลูกชายคนรอง จนนายเหลียงกลายเป็นมหาเศรษฐี ช่วงนั้นหลาน ๆ ของเขาก็ทยอยเกิดขึ้นมา ในขณะที่เขาถูกกล่าวหาในคดีการเมืองต้องหนีไปอยู่ฮ่องกง

ปัจฉิมบท นายเหลียงกลับมาเมืองไทย จัดการรวบรวมและจัดระเบียบกิจการค้าขายของตน และแต่งงานกับภรรยาคนที่ ๓ ที่เพื่อนหามาให้มาดูแล มีลูกด้วยกันอีก ๒ คน ขณะเดียวกันชาญชัยลูกชายเพียงคนเดียวของแอนต์ได้สร้างความเดือดร้อนและความเสื่อมเสียให้แก่วงศ์ตระกูล นายเหลียงต้องฟื้นฟูกิจการและครอบครัว ในตอนสุดท้ายเรื่องจบลงเมื่อชาญชัยสำนึกผิดและขอขมานายเหลียง

๓. เรื่องย่อ นวนิยายเรื่อง อยู่กับกัง

นวนิยาย “อยู่กับกัง” เป็นบทประพันธ์ของ หยก บูรพา เล่าเรื่องตนเองในคราวที่กลับไปเยี่ยมบ้านเดิมในปี พ.ศ. ๒๕๔๘ เมื่อที่เขาอายุ ๖๐ ปี และประสบความสำเร็จในอาชีพเป็นนักเขียน มีผลงานตีพิมพ์มากมาย ทุกวันนี้เขาอาศัยอยู่กันเป็นครอบครัวใหญ่ มีลูกหลานมากมาย ทุกครั้งที่เขาเห็นภาพครอบครัวที่อบอุ่น เขามักจะหวนคิดกลับไปในวันวัยเด็กที่อยู่อาศัยกับกัง เขาจึงเล่าเรื่องราวในอดีตถ่ายทอดเป็นเนื้อเรื่องนวนิยาย

กังเป็นชายชาวจีนที่อพยพเข้ามาประเทศไทย ตั้งแต่สมัยก่อนสงครามโลกครั้งที่สอง เป็นช่างฝีมือ อาชีพหลักคืองานซ่อมเซรามิค อันเป็นวิชาชีพที่ติดตัวมาจากเมืองจีน ด้วยความคิดอ่านที่กว้างไกลและความเมตตาของกัง ทำให้ กังได้รับการยอมรับและเคารพนับถือจากผู้คนมากมายในชุมชน ห้องแถวที่อาศัยอยู่ ยังผลให้ตกทอดมาถึงหยกเด็กกำพร้าที่กังได้อุปการะไว้ เขาเติบโตขึ้นโดยการเลี้ยงดูของกังอย่างอบอุ่น แต่เขาก็ยังรู้สึกมีปมด้อยที่ไม่มีพ่อแม่เหมือนเด็กคนอื่น จนวันหนึ่งเขาได้พบเห็นเด็กกำพร้าที่ถูกนำมาวางทิ้งไว้ เขาจึงได้เข้าใจว่าโลกนี้ยังมีเด็กกำพร้าที่โชคร้ายเหมือนเขาอีกมาก และเมื่อเปรียบเทียบกับเพื่อนชื่อป้อม ที่แม้จะมีพ่อแม่ แต่ก็ไม่มีความรักและความอบอุ่นเหมือนเขาที่อยู่กับกังและทำให้เขาเป็นคนที่สมบูรณ์ได้ทุกวัน

ชุมชนห้องแถวที่กังกับหยกอาศัยอยู่เป็นแหล่งรวมคนจีนมากมาย เพื่อนบ้านที่สนิทกันอยู่ก็คือ เจ็กจูซึ่งเป็นคนที่เคร่งครัดยึดติดธรรมเนียมจีนอย่างเหนียวแน่น และไม่ค่อยยอมรับความเปลี่ยนแปลงใด ๆ เจ็กจูมีลูกชายคือ เฟ้ง และลูกสาวคือ เกียว หลายครั้งที่เจ็กจูมีปัญหาเกี่ยวกับกังจะเป็นคนที่คอยแก้ปัญหาให้ทุกครั้ง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องไม่ทำตามประเพณีเดิมของผู้หญิงจีนหนีไปเรียนภาคค่ำ หรือเรื่องที่เฟ้งรับนวลภรรยาคนไทยเข้าบ้าน จนเจ็กจูจะฆ่าตัวตาย กังเป็นคนชี้ทางออกให้เจ็กจูยอมรับและปรับทัศนคติเพื่ออยู่ร่วมกันกับลูกหลานในโลกแห่งความเป็นจริงให้ได้ หรือแม้แต่คนไทยบางคนที่มาเข้าบ้านอยู่ในชุมชนจีนแห่งนี้ กังก็เป็นคนจีนคนเดียวที่ยื่นมือเข้าไปให้ความช่วยเหลือ ขณะที่คนจีนคนอื่น ๆ ตั้งแง่รังเกียจ ไม่ว่าจะป็น สมพรหญิงสาวผู้โชคร้ายที่หนีออกมาจากช่องโสมถณี แฉล้มและไพศาล คู่ผัวเมียที่ทะเลาะหย่ากันในวันตฤจนตกเป็นทาสของการพนันหาญและจำเรียง หนุ่มสาวที่หนีตามกันมาจากกรุงเทพฯ

เรื่องราวดำเนินต่อไปเรื่อย ๆ นวลตั้งครรภ์อีกครั้งหลังจากห่างไปนท้องแรก สร้างความยินดีให้เจ็กจูและเฟ้งอย่างยิ่ง เกียวได้ทำงานเป็นครูสอนดนตรีไทยในโรงเรียนเดียวกับครูบรรยงค์ ซึ่งได้เลื่อนขั้นเป็นครูใหญ่ในตอนท้าย ความใกล้ชิดทำให้ทั้งคู่เกิดชอบพอกันในที่สุด ซึ่งครั้งนี้เจ็กจูไม่ได้

ขัดขวางแต่อย่างใด กังเฝ้ามองความเปลี่ยนแปลงนี้ทั้งหมดด้วยความยินดี และข่าวดีของกังก็เดินทางมาถึงในวันหนึ่ง นายอำเภอมอบใบสัญญาชาติไทยให้กัง กังได้เป็นพลเมืองไทยโดยสมบูรณ์ กังก้มกราบต่อหน้าพระบรมฉายาลักษณ์ของในหลวงอย่างตั้งต้นและปฏิญาณตนว่าจะกตัญญูต่อแผ่นดินไทยให้สมกับที่ได้อาศัยอยู่ที่พระบรมโพธิสมภา ชาวบ้านทั้งหมดร่วมกันจัดงานแซ่ดใหญ่ให้กังเพื่อตอบแทนน้ำใจของกังที่ช่วยชี้นำชีวิตพวกเขาไปในทางที่ถูกต้องมาโดยตลอด กังเป็นที่พึ่งของชุมชนห้องแถวแห่งนี้ กังซาบซึ้งในน้ำใจที่ทุกคนมอบให้ หยกเองก็พลอยตั้งต้นไปด้วยและปฏิญาณตนกับกังว่าตนจะเป็นคนดีให้ได้ครึ่งหนึ่งของกัง กังตอบย้ากับหยกว่า ไม่ได้...หยกต้องเป็นให้ได้มากกว่านั้น

ชุมชนห้องแถว ปี พ.ศ. ๒๕๔๘ ที่หยกได้กลับไปเยี่ยมอีกครั้ง เขาเฝ้ามองภาพถ่ายขาวดำของงานวันเกิดของกังในห้องแถวหลังเก่าของตัวเอง เรื่องราวเก่า ๆ ยังปรากฏเห็นชัดเจนอยู่ในความทรงจำของเขา แม้ว่าวันนี้ชุมชนห้องแถวจะเปลี่ยนแปลงและเจริญขึ้นมากกว่าวันก่อนแล้วก็ตาม หน้าห้องแถวห้องหนึ่ง มีเด็กชายคนหนึ่งนอนอ่านหนังสือให้ปู่ของตัวเองฟัง เขานึกถึงภาพตัวเองกับกังในวัยเด็ก และยิ้มออกมาเมื่อเห็นชื่อหนังสือ “อยู่กับกัง” บนหน้าปก เขาเหม่อมองขึ้นไปบนท้องฟ้าราวกับจะมองหากัง และอยากให้กังได้เห็น ว่าวันนี้เขาได้ทำตามคำปฏิญาณและสัญญาที่เคยให้ไว้กับกังแล้ว

๔. เรื่องย่อ นวนิยายเรื่อง กตัญญูพิศวาส

นวนิยาย “กตัญญูพิศวาส” เป็นบทประพันธ์ของ หยก บูรพา ได้รับรางวัลชมเชยประเภทนวนิยายประจำปี พ.ศ. ๒๕๒๑ เล่าเรื่องราวคนไทยเชื้อสายจีนที่พักอยู่ห้องแถวในกรุงเทพมหานคร โดยผ่านตัวต่าง ๆ ได้แก่ แป๊ะกิม จิว เซ็ง หมง สมศรี

แป๊ะกิมเป็นคนจีนอายุ ๖๐ ปี ที่อาศัยอยู่ในตรอกแคบ ๆ แห่งหนึ่ง มีอาชีพหาบเร่ขายของชอบจับน้ำชาหน้าห้องประจำ และเพื่อนอยู่ตรงข้ามบ้านแป๊ะกิมชื่อหมง มีอาชีพเป็นพ่อค้าขายหมูอายุ ๕๐ ปี เขาเป็นคนรักครอบครัว ชยันทำมาหากิน เซ็งเป็นภรรยาของหมง และชายหนุ่มชื่อจิวซึ่งเป็นผู้รับจ้างในตำแหน่งหัวหน้าคนงานที่โรงงานเหล็กเส้นซึ่งผลิตชิ้นส่วนต่าง ๆ ของรถจักรยาน เนื่องจากเคยช่วยเหลือแป๊ะกิมที่ถูกทำร้ายชิงทรัพย์ จึงได้รู้จักแป๊ะกิมแล้วและถูกเอ้าแก่ของโรงงานให้ออกจากงานเนื่องจากโรงงานประสบกับการขาดทุน จึงทำให้จิวเป็นแขกประจำห้องของแป๊ะกิม และมีความรู้สึกดีต่อครอบครัวของหมง ในคืนหนึ่งจิวได้รู้จักกับสมศรีซึ่งเป็นผู้หญิงขายตัวที่พักอาศัยอยู่ท้ายตรอกนี้ สมศรีเป็นคนที่มีน้ำใจและมีจิตใจที่ดีงาม เขาได้ช่วยเซ็ง เมื่อเซ็งถูกนายเกียรติยศ ลูกคุณหญิงกรองแก้วเจ้าของที่แห่งนี้รังแกจนได้รับบาดเจ็บอย่างหนัก ทำให้แป๊ะกิม หมง เซ็ง จิวซาบซึ้งมาก ต่อมาหมงถูกตำรวจชื่อหมู่สังกล่าวหาว่าโก่งต่าซึ่งจึงถูกจับและถูกเนรเทศกลับเมืองจีน เซ็งได้รับความช่วยเหลือจากแป๊ะกิม จิวและสมศรี ต่อมาบ้านย่านสลัมถูกเผาผลาญ แป๊ะกิมถูกตำรวจจับและถูกกล่าวหาว่าเป็นต้นเหตุ แต่สุดท้ายก็ได้พบว่าแป๊ะกิมไม่มีความผิด แป๊ะกิมเลิกค้าขายและได้เป็นคนส่วนหนึ่งในครอบครัวเซ็ง จิวกับเซ็งสุดท้ายก็ได้แต่งงานกันตามที่หัวใจปรารถนา

๕. เรื่องย่อ นวนิยายเรื่อง จดหมายจากเมืองไทย

นวนิยาย “จดหมายจากเมืองไทย” บทประพันธ์ของ โบตัน ได้รับรางวัลวรรณกรรมยอดเยี่ยมประจำปี พ.ศ. ๒๕๑๒ ประเภทนวนิยายจากองค์การ ส.ป.อ.

จดหมายจากเมืองไทย ของ โบตัน เป็นจดหมายที่เขียนขึ้นจริง ๆ โดยชาวจีนซึ่งอพยพเข้ามาตั้งรกรากในเมืองไทย เพื่อที่จะได้ทำงานตั้งตัว หาเงินและส่งไปให้แม่ที่เมืองจีน เจ้าของจดหมาย ๑๐๐ ฉบับล้วนชื่อ ตันสว่างอู่ เขาเขียนจดหมายหาแม่อันเป็นที่รักของเขาตลอดเวลาที่อยู่เมืองไทย แต่ไม่ได้รับการตอบรับจากแม่ เนื่องด้วยว่าจดหมายทั้งหมดเหล่านั้นไปไม่ถึงแม่ของเขา เนื่องด้วยจากสาเหตุที่คนรวบรวมจดหมายเป็นพนักงานตรวจจดหมายที่ผ่านเข้าเมืองจีนทุกฉบับ เนื่องจากว่ายุคนั้นประมาณก่อนปี พ.ศ. ๒๕๐๐ จีนปิดประเทศ และไม่ต้องการให้จดหมายที่ส่งจากญาติพี่น้องชาวจีนที่อพยพไปอยู่ที่อื่น เขียนบอกเล่าเรื่องราวที่เป็นการชักชวนให้คนจีนหนีตามญาติพวกเขาไป จากนั้นจดหมายทั้งหมดถูกยึดไปอยู่ในมือคนอื่น และส่งต่อมาถึงโบตัน โบตันจึงให้คนถอดความจากภาษาจีนเป็นภาษาไทย และได้เขียนแต่งเติมเพิ่มอรรถรสบางส่วน

ตันสว่างอู่ เป็นคนจีนที่อพยพมาจากจีนแผ่นดินใหญ่ในช่วงเวลาที่ประเทศจีนกำลังเผชิญกับสงครามภายในหมู่ขุนศึกและสงครามรุกรานจากญี่ปุ่น เขาจึงตัดสินใจมาเมืองไทยกับเพื่อนโดยทางเรือระหว่างทางได้พบกับล้อหยงจิว คู่กันอย่างถูกคอและได้เป็นลูกเลี้ยงของล้อหยงจิว เมื่อมาถึงเมืองไทยล้อหยงจิวได้แนะนำตันสว่างอู่ไปทำงานที่ร้านของเพื่อน ด้วยเป็นคนที่มีความรู้และเป็นคนซื่อจนได้แต่งงานกับลูกสาวเก่าแก่ของร้านที่ตนทำงาน ตันสว่างอู่เริ่มต้นทำงานเล็ก ๆ น้อย ๆ เก็บหอมรอมริบ ด้วยความขยันหมั่นเพียร เขาได้เติบโตในทางการค้าและร่ำรวยมากขึ้นจนกลายเป็นเจ้าเก่า

ตันสว่างอู่มีลูกชาย ๑ คน และลูกสาว ๓ คน ซึ่งไม่ใช่สิ่งที่เขาปรารถนา เพราะเขาต้องการลูกชาย ๕ คนลูกสาว ๒ คนซึ่งเป็นเลขมงคลและส่งเสริมให้มีความรุ่งเรือง ตันสว่างอู่รักลูกไม่เท่ากัน แต่ก็หวังให้ทุกคนได้ดี ด้วยการบังคับให้ลูกอยู่ในกรอบประเพณี ประกอบกับสภาพสังคมที่เปลี่ยนไปจึงทำให้ลูกชายเวงคิมหนีออกจากบ้านเพราะว่าหลงรักผู้หญิงที่เป็นโสเภณีชื่อพรรณณี ตันสว่างอู่จึงต้องรับพรรณณีกลับมาอยู่ที่บ้าน พรรณณีได้ขโมยของและหนีออกจากบ้าน ในที่สุดเวงคิมติดโรค ตันสว่างอู่จึงให้เวงคิมไปหาหมอรักษาโรคและแต่งงานกับกุหลาบซึ่งเป็นผู้หญิงที่พ่อหาให้ ลูกสาว คนหนึ่งท้องก่อนแต่งงาน ตันสว่างอู่ก็แก้ปัญหาด้วยวิธีให้เงินพ่อของเด็กในท้องเพื่อให้เขายอมแต่งงานกับลูกสาว ตันสว่างอู่เป็นคนที่ยึดมั่นประเพณีจึงไม่พอใจที่ลูกสาวคนที่ชื่อหมุยเอ็งแต่งงานกับคนไทย แต่ในที่สุดก็ยอมรับว่าหมุยเอ็งเป็นลูกที่ทำหน้าที่ดูแลพ่อได้ดีที่สุด เมื่อภรรยาของตันสว่างอู่เสียชีวิต เขามอบกิจการให้ลูกชาย จดหมายฉบับสุดท้ายตันสว่างอู่เขียนบอกแม่ว่า เขาจะไปขอแต่งงานกับน้องสาวของภรรยา

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ - สกุล HUANG SHIYA (ชวัญ)
วัน เดือน ปีเกิด ๒๐ มิถุนายน ๒๕๒๙
ที่อยู่ปัจจุบัน โรงเรียนศรีประจันต์ “เมธีประมุข”
๕๔๙ หมู่ ๒ ตำบลศรีประจันต์ อำเภอศรีประจันต์
จังหวัดสุพรรณบุรี ๗๒๑๔๐ ประเทศไทย

ประวัติการศึกษา
พ.ศ. ๒๕๔๗ คณะศิลปศาสตร์ สาขาวิชาการสอนภาษาจีน
ในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยชนชาติกวางสี
สาธารณรัฐประชาชนจีน

ประวัติการทำงาน
พ.ศ. ๒๕๕๒-๒๕๕๔ ครูอาสาสมัครจีน สถาบันขงจื่อ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี
พ.ศ. ๒๕๕๔-๒๕๕๖ ครูสอนภาษาจีน โรงเรียนศรีประจันต์ “เมธีประมุข”
ตำบลศรีประจันต์ อำเภอศรีประจันต์ จังหวัดสุพรรณบุรี

ตำแหน่งและสถานที่ทำงานในปัจจุบัน
พ.ศ. ๒๕๕๖-ปัจจุบัน อาจารย์พิเศษ มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต
๓๐๖ ซอยลาดพร้าว ๑๐๗ ถนนลาดพร้าว
แขวงคลองจั่น เขตบางกะปิ กรุงเทพฯ ๑๐๒๔๐